ระวังจากบาปใหญ่สี่ประการ

(นินทา ยุแยง อิจฉา อธรรม)

โดย ชัยค์อับดุลอะซีซ อิบนุ บาซ

(เราะฮิมะฮุลลอฮ์)

สรุปและเรียบเรียง : مدار الوطن للنشر

แปลโดย : รุสลี อิสฮาก

สารบัญ

หัวข้อ **หน้า**

สารบัญ....................2
คำนำผู้แปล....................3
บทนำ....................4
บาปใหญ่ข้อที่หนึ่ง....................5
บัญญัติว่าด้วยการนินทา....................6
หลักฐานห้ามการนินทา....................6
บาปใหญ่ข้อที่สอง....................8
คนที่ยุแยงผู้อื่น....................8
สำหรับผู้ที่ถูกยุแยง....................8
หลักฐานห้ามการยุแยง....................9
ผลที่จะได้รับจากการยุแยงผู้คน....................10
สาเหตุที่ห้ามการนินทาและยุแยง....................11
บาปใหญ่ข้อที่สาม....................12
บาบใหญ่ข้อที่สี่....................13

วารสาร อัล-อะมีน

คำนำผู้แปล

มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิแด่อัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก และขอความประสาทพร ความศานติ จงดีแด่ท่านนะบี ครอบครัวของท่าน บรรดาอัครสาวกของท่าน ตลอดจนผู้ที่เจริญตามแนวทางของท่านถึงวันปรโลก

สาส์นฉบับนี้เป็นสาส์นที่เกี่ยวกับบาปใหญ่สี่ประการที่มักจะพบเจอในสังคมของเรา แม้ว่าที่จริงแล้วบาปใหญ่ไม่มีมีแค่สี่ประการนี้เท่านั้น แต่ที่ผู้แปลนำแค่สี่ประการนี้มาแปล ก็เนื่องจากว่าบาปทั้งสี่ประการนี้เป็นที่แพร่หลายอย่างมาก และผู้คนจะเพิกเฉยต่อบาปเหล่านี้ ด้วยเหตุที่ว่ามา ผู้แปลจึงทำการแปลสาส์นเล่มเล็กฉบับนี้ เพื่อเป็นการย้ำเตือนแก่ตัวผู้แปลเอง และเป็นข้อเตือนใจแก่ผู้อ่านทั้งหลาย

เดิมที่เนื้อหาในสาส์นฉบับนี้เป็นผลงานของท่านชัยค์อับดุลอะซีซ อิบนุ บาซ -เราะฎิมะฮุลลอฮ์- ในตำรา ***มัจมูอ์ ฟะตาวา*** ของท่าน ต่อมาทางกลุ่ม **مدار الوطن للنشر** ได้ทำการเรียบเรียงใหม่แล้วตั้งให้เป็นข้อหัวชัดเจน จึงออกมาเป็นสี่หัวข้อ และตั้งชื่อว่า **التحذير من أربع كبائر عظيمة** แล้วผู้แปลก็ตั้งชื่อในฉบับภาษาไทยว่า **[ระวังจากบาปใหญ่สี่ประการ (นินทา ยุแยง อิจฉา อธรรม)]**

ฉะนั้น หากผู้อ่านเห็นข้อผิดพลาดในการแปลหรือการพิมพ์ ก็เนื่องจากความผิดพลาดของผู้แปลเอง โปรดแจ้งเข้ามาได้ แล้วผู้แปลจะนำไปแก้ไขใสมบูรณ์กว่าเดิม อินชาอัลลอฮ์

وصلى الله على نبينا ورسولنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين والحمد لله رب العالمين

รุสลี อิสฮาก
บ้านยะหอ บองอ

บทนำ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

ขอความศานติ ความเมตตา และความจำเริญจงมีแด่ท่านทั้งหลาย

แท้จริงคำสั่งเสียจากข้าพเจ้าแด่มุสลิมทั้งมวล ก็คือ จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ -สุบฮานะฮู วะตะอาลา- ในทุก ๆ สถานการณ์ และจงรักษาลิ้นของเขาจากทุกคำพูด เว้นแต่คำพูดที่มีประโยชน์ เนื่องจากว่าบางทีคำพูดที่อนุญาต (ไม่ผิด) ก็อาจลุกลามกลายเป็นคำพูดที่ฮะรอม (เป็นบาป) หรือมักรูฮ์ (น่ารังเกียจ) ก็เป็นได้ ซึ่งเหล่านี้จะพบบ่อยในหมู่ผู้คน

อัลลอฮ์ -สุบฮานะฮู วะตะอาลา- ตรัสว่า :

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

ความว่า : { *ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ใกล้ ๆ เขานั้นมี (มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม (ที่จะบันทึก)* } [1]

และพระองค์ตรัสว่า :

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

ความว่า : { *และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริงหู และตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน* } [2]

และท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวไว้ในฮะดีษที่รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัล-ลอฮุอันฮุ ว่า :

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَاليَوْمِ الآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ

---

[1] สูเราะฮ์ กอฟ โองการที่ ๑๘

[2] สูเราะฮ์ อิสรออ์ โองการที่ ๓๖

ความว่า : ((*ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก เขาก็จงพูดแต่สิ่งดี ๆ หรือไม่ก็อยู่เงียบ*)) [3]

และแท้จริงมีสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากคำพูด ซึ่งจำเป็นจะต้องตักเตือนให้ระมัดระวัง เพราะมันเป็นบาปใหญ่ที่ทำให้อัลลอฮ์ทรงกริ้ว และนำมาซึ่งการลงโทษที่แสนสาหัส ซึ่งสิ่งเหล่านั้นได้แพร่หลายอย่างมากในสังคม ซึ่งบางส่วนจากสิ่งดังกล่าวคือ

[บาปใหญ่ข้อแรก : การนินทาว่าร้าย]

แท้จริงการนินทา คือการที่ท่านพูดถึงพี่น้องของท่านในสิ่งที่เขาไม่ชอบหากว่าเขาได้ล่วงรู้ ไม่ว่าจะเป็นการพูดถึงข้อบกพร่องในร่างกาย ในเชื้อสาย ในนิสัย ในการกระทำ ในคำพูด ในเรื่องศาสนา หรือในเรื่องทางโลกของเขา แม้แต่ในเรื่องเสื้อผ้า ในเรื่องที่อยู่อาศัย และเรื่องยานพาหนะก็ตาม ดังที่ท่านอบี ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้รายงานว่า แท้จริงท่าน- เราะสูลัลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

أَتَدْرُونَ مَا الْغِيبَةُ ؟ قَالُوا: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ، قِيلَ : أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ : إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ، فَقَدِ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهَتَّهُ

ความว่า : ((*ท่านทั้งหลายรู้หรือไม่ว่า อะไรคือการนินทา ?*)) *บรรดาสาวกตอบว่า : "อัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์รู้ดียิ่ง" ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ตอบว่า : ((คือการที่ท่านพูดถึงพี่น้องของท่านในสิ่งที่เขาไม่ชอบ)) มีคนหนึ่งกล่าวถามว่า : "ถ้าสิ่งที่ฉันพูดนั้นเป็นความจริงเกี่ยวกับพี่น้องของฉันล่ะ?" ท่านเราะสูลุลลอฮ์ กล่าวตอบว่า : ((ถ้าสิ่งที่ท่านพูดคือความจริงเกี่ยวกับเขา ก็ถือว่าท่านได้นินทาเขาแล้ว และถ้ามันไม่เป็นความจริง ก็ถือว่าท่านได้ใส่ร้ายเขา))* [4]

---

[3] บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ หมายเลข ๖๐๑๘ และมุสลิม หมายเลข ๔๗

[4] บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข ๒๕๘๙

บัญญัติว่าด้วยการนินทา :

แท้จริงการนินทาถือเป็นสิ่งต้องห้าม (ฮะรอม) ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม เช่น เพื่อระงับความโกรธ เพื่อเอาใจผู้คนในวงสนทนา หรือเพื่อใช้ในการพูดคุย หรือเพื่อเส้แสร้ง หรือเพราะความอิจฉา หรือเพื่อความสนุกสนาน หรือเพื่อคุยเล่นฆ่าเวลา โดยที่ไปพูดถึงข้อบกพร่องของผู้อื่นเพื่อให้คนหัวเราะสนุกสนานกัน

หลักฐานห้ามการนินทา :

แท้จริงอัลลอฮ์ -สุบฮานะฮู วะตะอาลา- ทรงห้ามจากการนินทา ดังที่ตรัสว่า :

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ

ความว่า : { *โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของการสงสัย แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป และพวกเจ้าอย่าสอดแนม และบางคนในหมู่พวกเจ้าอย่านินทาซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในหมู่พวกเจ้านั้นชอบที่จะกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้วกระนั้นหรือ? พวกเจ้าย่อมเกลียดมัน และจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิดแท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ* } [5]

และในฮะดีษที่รายงานจากท่านอบี ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า : แท้จริงท่านเราะสูลัลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، دَمُهُ، وَمَالُهُ، وَعِرْضُهُ

ความว่า : ((แท้จริงสิทธิมุสลิมเหนือมุสลิมเป็นสิ่งต้องห้าม คือเลือดเนื้อของเขา ทรัพย์สินของเขา และเกียรติของเขา)) [6]

และท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวในคุฏบะฮ์อำลาของท่านว่า :

إِنَّ دِمَاءَكُمْ، وَأَمْوَالَكُمْ، وَأَعْرَاضَكُمْ، بَيْنَكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا أَلاَ هَلْ بَلَّغْتُ

---

[5] สูเราะฮ์ อัลฮุญุรอต โองการที่ ๑๒

[6] บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข ๒๕๖๔

ความว่า : ((*แท้จริงเลือดเนื้อของพวกท่าน ทรัพย์สินของพวกท่าน เกียรติของพวกท่าน เป็นสิ่งต้องห้ามระหว่างพวกท่าน เสมือนที่วันนี้เป็นที่ต้องห้าม เดือนนี้เป็นที่ต้องห้าม และสถานที่นี้เป็นที่ต้องห้ามสำรับพวกท่าน พึ่งทราบเถิด ฉันได้เผยแพร่แล้วหรือยัง ?*)) [7]

และในรายงานจากท่านอบี ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า : ท่านเราะ-สูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

إِنَّ مِنْ أَرْبَى الرِّبَا اسْتِطَالَةَ الْمَرْءِ فِي عِرْضِ أَخِيهِ

ความว่า : ((*แท้จริง หนึ่งในรูปแบบดอกเบี้ยที่ร้ายแรงที่สุด คือการที่คน ๆ หนึ่งไปละเมิดเกียรติของพี่น้องของเขา*)) [8]

ที่จริงยังมีฮะดีษที่ศ่อฮีฮ์จากท่านเราะสูลิลลาฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อีกหลายบทที่ห้ามการนินทา ตำหนิการนินทา และตักเตือนให้ระวังจากการนินทา

วารสาร อัล-อะมีน

---

[7] บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ๑๐๕ หมายเลข และมุสลิม หมายเลข ๑๒๑๘

[8] บันทึกโดยอัลบัซซ๊าร ใน มุสนัดของท่าน หมายเลข ๑๒๖๔ และอบู ดาวู๊ด หมายเลข ๔๘๗๖ และชัยค์อัลบานีย์ ให้สถานะว่า ศ่อฮีฮ์

[บาปใหญ่ข้อที่สอง : การยุแยงตะแคงรั่ว]

แท้จริงสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องออกห่างและระมัดระวัง คือ การยุแยงตะแคงรั่ว **หมายถึง** การที่เขาได้นำคำพูดจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง หรือจากคนกลุ่มหนึ่งไปบอกยังคนอีกกลุ่มหนึ่ง หรือจากตระกูลหนึ่งไปบอกยังอีกตระกูลหนึ่ง เพื่อเจตนาทำลายความสัมพันธ์หรือให้เกิดการแตกแยกระหว่างกัน ซึ่งกล่าวคือ เขาได้เปิดเผยสิ่งที่คนอื่นไม่ต้องการให้เปิดเผย ไม่ว่าจะเป็นคนพูด หรือคนถูดพูดก็ตาม และไม่ว่าจะเป็นการเปิดเผยด้วยคำพูด ด้วยการเขียน ด้วยสัญลักษณ์ หรือการสื่อสารด้วยท่าทางก็ตาม และไม่ว่าจะเป็นเปิดเผยสิ่งที่เป็นคำพูด การกระทำ หรือแม้กระทั่งข้อบกพร่องหรือข้อด้อยในตัวบุคคล หรือสิ่งที่ไม่ใช้ข้อบกพร่องก็ตาม ซึ่งทั้งหมดนี้จำเป็นที่จะต้องนิ่งเงียบ ไม่พูดถึงสิ่งที่เขาเห็นเกี่ยวกับสภาพของผู้คน ยกเว้นในกรณีที่เป็นการเล่าเรื่องเพื่อปกป้องพี่น้องมุสลิมหรือเพื่อป้องกันความชั่วร้ายเท่านั้น

คนที่ยุแยงผู้อื่น :

สำหรับคนที่ยุแยงผู้อื่น อาจมีเจตนาไม่ดีต่อผู้นั้น หรืออาจจะเป็นการแสดงความรักต่อคนนั้น หรืออาจเพียงแค่ต้องการเพลิดเพลินกับคำพูดที่ไร้สาระ ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสิ่งต้องห้าม (ฮะรอม)

สำหรับผู้ที่ถูกยุแยง :

ประการแรก : สำหรับทุกคนที่มีคนมายุแยง ไม่ว่าจะด้วยการยุแยงประเภทใดก็ตาม เขาก็จงอย่าไปเชื่อคำยุแยงนั้น เพราะผู้ที่คอยยุแยงผู้อื่นนับว่าเป็นคนฟาสิก (คนชั่ว) ซึ่งการเป็นพยานของเขาจะไม่ถูกตอบรับ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ

ความว่า : { *โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย หากคนชั่วนำข่าวใด ๆ มาแจ้งแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็จงสอบสวนให้แน่ชัด หาไม่แล้วพวกเจ้าจะก่อเคราะห์กรรมแก่พวกหนึ่งโดยไม่รู้ตัว* } [9]

[9] สูเราะฮ์ อัลฮุญุรอต โองการที่ ๖

วารสาร อัล-อะมีน

ประการที่สอง : เขาจะต้องห้ามปรามและตักเตือนผู้ยุงแยง และต้องรังเกียจการกระทำดังกล่าว ดังดำรัสที่พระองค์ตรัสว่า :

وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ

ความว่า : { *และจงใช้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว* } [10]

และเขาจะต้องโกรธผู้ยุแยงเพื่ออัลลอฮ์ และต้องไม่คิดร้ายต่อพี่น้องมุสลิมในสิ่งที่คนยุแยงพูดถึง ยิ่งไปกว่านั้นเขาจะต้องคิดในทางที่ดีแทน ดังดำรัสที่ว่า :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ

ความว่า : { *โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของการสงสัย แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป* } [11]

และท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الحَدِيثِ

ความว่า : ((*ท่านทั้งหลายจงระวังการคิดไปเอง เพราะการคิดไปเองนั้นเป็นคำพูดที่โกหกที่สุด*)) [12]

ประการที่สาม : เขาจะต้องไม่ไปสืบเสาะเรื่องราวที่คนยุแยงนำมาบอก และอย่าให้ตัวเองไปทำในสิ่งที่ผู้ยุแยงได้กระทำ โดยการเอาเรื่องนั้นไปเล่าต่อแก่ผู้คน

หลักฐานห้ามการยุแยง :

และหลักฐานในเรื่องห้ามการยุแยงมีมากมายทั้งจากอัลกุรอานและอัสสุนนะฮ์ ซึ่งส่วนหนึ่งจากหลักฐานในเรื่องนี้คือ

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ * وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ

ความว่า : { *และเจ้าอย่าปฏิบัติตามทุกคนที่เป็นนักสาบานที่ต่ำช้า * ผู้นินทาตระเวนใส่ร้ายผู้อื่น* } [13]

---

[10] สูเราะฮ์ ลุกมาน โองการที่ ๑๗

[11] สูเราะฮ์ อัลฮุญุรอต โองการที่ ๑๒

[12] บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ๕๑๔๓ และมุสลิม ๒๕๖๓

[13] สูเราะฮ์ อัลเกาะลัม โองการที่ ๑๐-๑๑

และพระองค์ตรัสว่า :

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ

ความว่า : { *ความหายนะจงประสบแด่ทุกผู้นินทาและผู้ใส่ร้ายผู้อื่น* } [14]

และมีรายงานจากท่านฮุซัยฟะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า : ฉันได้ยินท่านเราะสูลัลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลม กล่าวว่า :

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَّامٌ

ความว่า : ((*ผู้ยุแยงตะแคงรั่วจะไม่ได้เข้าสวรค์*)) [15]

และรายงานจากท่านอิบนิ มัสอู๊ด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า

إِنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا أُنَبِّئُكُمْ مَا الْعَضْهُ؟ هِيَ النَّمِيمَةُ الْقَالَةُ بَيْنَ النَّاسِ

ความว่า : ((*แท้จริงท่านนะบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า : เอาไหม ฉันจะบอกพวกท่านว่า อะไรคือ อัลอัฎฮุ ? มันคือ การยุแยงโดยนำคำพูดไปกระจายในหมู่ผู้คน*)) [16]

ผลที่จะได้รับจากการยุแยงผู้คน :

แท้จริงการยุแยงผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับบทลงโทษในสุสาน (กุโบร) ตามที่รายงานจากท่านอิบนิ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า : แท้จริงท่านเราะสูลัลลอฮ์ ศ็อลลัล-ลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เดินผ่าน 2 สุสาน แล้วท่านได้กล่าวว่า :

إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لاَ يَسْتَتِرُ مِنَ البَوْلِ، وَأَمَّا الآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ

ความว่า : ((*แท้จริงคนทั้งสองนี้ถูกลงโทษ (ในกุโบร) และทั้งสองไม่ได้ถูกลงโทษเพราะเรื่องที่ใหญ่โตอะไร ซึ่งหนึ่งในสองคนนี้เขาไม่ปิดบังสิ่งที่ปัสสาวะ (ทำให้เปื้อนเสื้อผ้า) และอีกคนนั้น เขาเดินไปกระจายข่าวให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งกัน*)) [17]

---

[14] สูเราะฮ์ อัลฮุมะซะฮ์ โองการที่ ๑

[15] บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ หมายเลข ๖๐๕๖ และมุสลิม หมายเลข ๑๐๕

[16] บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข ๒๖๐๖

[17] บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ๒๑๘ หมายเลข และมุสลิม หมายเลข ๒๙๒

สาเหตุที่ห้ามการนินทาและยุแยง :

แท้จริงสาเหตุที่การนินทาและการยุแยงเป็นที่ต้องห้าม ก็เนื่องจากมันทั้งสองถือเป็นการพยายามทำให้เกิดความเสียหายระหว่างผู้คน ทำให้เกิดความแตกแยกและวุ่นวาย เป็นการจุดไฟแห่งความเกลียดชัง ทำให้เกิดการอิจฉาริษยา เส้แสร้ง และทำให้หมดซึ่งความรัก ด้วยการทะเลาะเบาะแว้ง เกิดการแตกแยกในหมู่พี่น้อง และในการนินทาและการยุแยงนั้นยังถือเป็นการโกหก หักหลัง และหลอกลวง กล่าวหาผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผล ใช้คำพูดหยาบคาย และเผยแพร่เรื่องที่ไม่ดีของผู้อื่น ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นสัญลักษณ์ของความขี้ขลาด ความต่ำช้า และความอ่อนแอ

และด้วยกับสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ที่นินทาและยุแยงผู้อื่นได้รับบาปที่มากมาย และนำไปสู่ความกริ้วของอัลลอฮ์ และบทลงโทษที่แสนสาหัส

วารสาร อัล-อะมีน

[บาปใหญ่ข้อที่สาม : การอิจฉาริษยา]

หนึ่งในสิ่งที่จำเป็นต้องออกห่าง และเป็นคุณลักษณ์ที่น่าตำหนิ ก็คือ การอิจฉาริษยา หมายถึง การที่คน ๆ หนึ่งปรารถนาให้ความโปรดปรานหนึ่งหายไปจากพี่น้องของเขา ไม่ว่าจะเป็นความโปรดปรานในเรื่องศาสนา หรือเรื่องดุนยาก็ตาม และนี่เป็นการปฏิเสธไม่ยอมรับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดและแบ่งให้แก่บรรดาบ่าวของพระองค์ ซึ่งถือเป็นความปโปรดปรานที่พระองค์มอบให้แก่พวกเขา ในขณะที่ผู้ที่อิจฉานั้นกลับเป็นผู้ที่อธรรมต่อตัวเอง ทำให้ศรัทธาลดลง นำมาซึ่งความทุกข์ และเคราะห์ร้ายแก่ตัวเอง จนกระทั้งมันได้ทำร้ายเขาอย่างรุนแรง

อัลลอฮ์ สุบฮานะฮู วะตะอาลา ตรัสว่า :

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

ความว่า : { *หรือว่าพวกเขาอิจฉาคนอื่น ในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์* } [18]

และรายงานจากท่านอบี ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนะบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللهِ إِخْوَانًا

ความว่า : ((*พวกเจ้าทั้งหลายจงอย่าอิจฉาริษยากัน จงอย่าคดโกงกัน จงอย่าเกลียดชังกัน จงอย่าทะเลาะกัน และอย่าซื้อขายทับซ้อนข้อเสนอของกันและกัน และขอให้พวกท่านทั้งหลายเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ที่มีความรักฉันท์พี่น้องกัน*) [19]

และรายงานจากท่านอบี ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า : ท่านนะบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ، فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ

ความว่า : ((*ท่านทั้งหลายจงระวังการอิจฉาริษยา เพราะการอิจฉาริษยาจะเผาผลาญความดี เสมือนที่ไฟเผาผลาญฟืน*)) [20]

---

[18] สูเราะอันนิสาอ์ โองการที่ ๕๔

[19] บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข ๒๕๖๔

[20] บันทึกโดยอบู ดาวู๊ด หมายเลข ๔๙๐๓

[บาใหญ่ข้อที่สี่ : การอธรรม]

สิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยงเช่นกัน ก็คือการอธรรม หมายถึง การวางสิ่ง ๆ หนึ่งในที่ ๆ ไม่ถูกต้องตามหลักศาสนา และการอธรรมที่ร้ายแรงที่สุด ก็คือ การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ สุบฮานะฮู วะตะอาลา และการท้าทายพระองค์ ด้วยการฝ่าฝืนและทำบาป

อัลลอฮ์ สุบฮานะฮู วะตะอาลา ตรัสว่า :

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

ความว่า : { *เพราะแท้จริงการตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์โดยแน่นอน* } [21]

และพระองค์ตรัสว่า :

وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ความว่า : { *และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือ พวกที่อธรรม(แก่ตัวเอง)* } [22]

และถือเป็นการอธรรมเช่นกัน คือการเอาทรัพย์สินผู้อื่นโดยมิชอบ หรือการยึดที่ดิน หรือการละเมิดผู้อื่น ทั้งหมดล้วนเป็นหนึ่งในบบรดาบาปใหญ่และเป็นการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ -ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครองด้วยเถิด- ซึ่งสิ่งนี้มันเกิดจากความมืดมนของหัวใจ เพราะหากหัวใจได้รับแสงสว่างจากทางนำ แน่นอนว่าเขาจะตระหนักในเรื่องนี้ดี

อัลลอฮ์ สุบฮานะฮู วะตะอาลา ตรัสว่า :

مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

ความว่า : { *สำหรับบรรดาผู้อธรรม และไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใดที่จะถูกเชื่อฟัง* } [23]

และพระองค์ตรัสว่า :

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

ความว่า : { *และสำหรับพวกอธรรมนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ* } [24]

---

[21] สูเราะฮ์ ลุกมาน โองการที่ ๑๓

[22] สูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ ๒๕๔

[23] สูเราะฮ์ ฆอฟิร โองการที่ ๑๘

[24] สูเราะฮ์ อัลฮัจญ์ โองการที่ ๗๑

และพระองค์ตรัสว่า :

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

ความว่า : { *และเจ้าอย่าคิดว่าอัลลอฮฺทรงละเลยต่อสิ่งที่พวกอธรรมปฏิบัติ แท้จริงพระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึงวันที่สายตาเงยจ้องไม่กระพริบ (วันกิยามะฮฺ)* } [25]

และพระองค์ตรัสว่า :

وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا

ความว่า : { *และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำผิดเราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษอันมหันต์* } [26]

และในศ่อฮีฮ์มุสลิม จากการรายงานของอบี ซัรริน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า : ท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

يقول الله تعالى : يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا

ความว่า : ((อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวว่า : *โอ้ บ่าวของเราทั้งหลาย แท้จริงเราได้ทำให้การอธรรมเป็นที่ต้องห้ามแก่ตัวเราเอง และเราได้ทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามระหว่างพวกเจ้าด้วย ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่าได้อธรรมต่อกัน*)) [27]

และรายงานจากท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า : ท่าเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

ความว่า : ((*ท่านทั้งหลายจงออกห่างจากการอธรรม เพราะแท้จริงการอธรรมคือความมืดมนในวันกิยามะฮ์*)) [28]

---

[25] สูเราะฮ์ อิบรอฮิม โองการที่ ๔๒

[26] สูเราะฮ์ อัลฟุรกอน โองการที่ ๑๙

[27] บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข ๒๕๗๗

[28] บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข ๒๕๗๘

และรายงานจากท่านอับดิลลาอฮ์ อิบนิ อัมร์ อิบนิ อัลอ๊าศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา เล่าว่า : ท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ

ความว่า : ((*มุสลิมที่แท้จริง คือผู้ที่มุสลิมทั้งหลายปลอดภัยจากลิ้นและมือของเขา และผู้อพยพที่แท้จริง คือผู้ที่ออกห่างจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม*)) [29]

และฮะดีษเหล่านี้เป็นหลักฐานว่า จำเป็นต้องระวังจากการอธรรม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องชีวิต เกียรติ และทรัพย์สินก็ตาม เพราะมันคือความชั่วที่ร้ายแรง เป็นความหายนะที่ใหญ่หลวง และมีผลลัพธ์ที่เลวร้าย และฮะดีษยังให้ความหมายในเชิงจำเป็นต้องกลับเนื้อกลับตัว (เตาบะฮ์) สู่อัลลอฮ์ สุบฮานะฮ์ จากสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้ว และให้สั่งเสียกันด้วยการละทิ้งสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามจากการอธรรม และการฝ่าฝืนทั้งหลาย

และท้ายนี้ ขออัลลอฮ์โปรดประทานความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้า และท่านทั้งหลายสู่การมีมารยาทที่ดีงาม และการงานที่ถูกต้อง และโปรดให้เราห่างไdลจากมารยาทที่ไม่ดีและการงานที่ชั่วช้า และโปรดนำทางแก่เราสู่แนวทางของพระองค์ที่เที่ยงตรงด้วยเถิด แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงเอื้อเฟื้อและเมตตายิ่ง

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه

อ้างอิง : [มัจมูอ์ ฟะตาวา ของชัยค์ อิบนิ บาซ เล่ม ๓ หน้า ๒๓๖-๒๔๑]

สรุปและเรียงเรียงโดย : **مدار الوطن للنشر**

แปลโดย : รุสลี อิสฮาก

บ้านยะหอ บองอ

เสร็จสิ้น ณ วันอาทิตย์ ที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ตรงกับ ๒๕ มุฮัรรอม ๑๔๔๗ ฮ.ศ.

[29] บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ หมายเลข ๖๔๘๔ และมุสลิม หมายเลข ๔๑